



Margrethe Vestagers tale ved Radikale Venstres landsmøde

Taler

Margrethe Vestager
Politisk leder for Radikalde
Venstre

Dato

12. september 2009

Sted

Hotel Nyborg Strand

Lad mig begynde med at afsløre en ting: Årets parringsdans mellem regeringen og Dansk Folkeparti om Finansloven er præcis ligeså forudsigelig, som den var sidste år. Og forrige år for den sags skyld. Og året før... Det er blevet et ritual.

I år er det regeringens chefideolog Claus Hjorth, der omhyggeligt tager noter, mens Kristian Thulesen-Dahl dikterer. Betegnelsen chefideolog er dog en kende misvisende. Claus Hjorth er strengt taget det nærmeste regeringen kommer en rengøringsassistent: Han rydder op, når forholdet til Dansk Folkeparti bliver for anstrengt og skiller sig behændigt af med diverse kommissions rapporter. Når Claus har ryddet op, er Pia glad, og ethvert håb om reformer er forsvundet som dug for solen.

Og selv Venstre og Konservative i disse dage slår sig lidt i tøjret over Dansk Folkepartis krav, vil vi, når forhandlingerne er slut, igen se Pia Kjærsgaard og Venstre i et solidt favntag på finansministeriets trappe, mens de konservative som en betuttet konfirmand er blevet klemte. Igen.

Ja, jeg er fuldstændig sikker på, at både slaget om udlændinge, Metock-dom og Lomborg vil blive tabt af regeringen. Og selv om Connie Hedegaard måske vil få en smule sværere ved at se sig selv i spejlet op til klimakonferencen, og Birthe Rønn flankeret af Kristian Thulesen Dahl og Peder Skaarup skal foregive at være ministeren, vil livet gå videre. For i regeringen er det Pia Kjærsgaard, der sidder ved rattet, sådan har det været i 8 år, og sådan bliver det også de sidste to.

Men der sker også andre vigtige ting i dansk politik. Statsministeren har eksempelvis nedsat et burkaudvalg. Vist nok oven i købet et hurtigt arbejdende et. Eller som det engelske tidsskrift *The Economist* formulerede det under overskriften *Skyd hundehvalpen: Hunde - ikke recession eller arbejdsløshed - er Danmarks største problem.*

Og sådan kunne det godt se ud, udefra. At vi er en nation, der midt i den største økonomiske krise siden 30'erne, har kastet alle vores kræfter ind i en diskussion om burkaer og kamphunde.

For nyheder, også de hjemlige, skvulper over og rammer udlandet. Det er ikke kønt, det de ser.

Efter en burka diskussion, hvor troværdigheden er rendt af Lene Espersen som mascara i regnvejr, efter vores Justitsminister har vist sig at gå mere op i længden på hundesnoren end at få løst bandekrigen kunne det godt være, at projekt *Branding Denmark* skulle have lidt flere penge på næste års finanslov. Men det stopper desværre ikke der. Danmark er ved at udvikle sig til et land,

hvor ingen enkelt sag er for lille for os politikere på Christiansborg. Lige gyldigt om den så strider mod både grundlov og det enkelte menneskes

retssikkerhed.

Seneste skud på stammen er farcen om våbenloven. Nu hvor politikerne oplever konsekvenserne af deres stramninger - at en ung fyr, der havde brugt en hobbykniv på sit arbejde og glemt den i bilen skal syv dage i fængsel. At en lystfisker, der havde begået samme synd og efterladt sin fiskekniv i bilen, også har udsigt til en uge i fængsel - står de selv samme politikere, der stemte loven igennem, i kø ved håndvasken med undskyldninger om, at det ikke var sådan loven skulle forstås. Det var ikke sådan, den skulle bruges. Jo det var! For det var sådan, I skrev den. Og det var blandt andet derfor

Radikale Venstre stemte imod.

Så kære Justitsminister, se fadæsen i øjnene, lad hundesnoren ligge og ændrer knivloven nu. Bagefter kan du i øvrigt gøre en indsats for at få løst bandekrigen i stedet for blot at skyde skylden på politikerne i København. Det er simpelthen for billigt.

Asyl

Natten til den 13. august var en særlig nat. Det var den nat politiet ryddede Brorsons Kirke på Nørrebro for irakere. Og endnu engang var hjemlige indenrigspolitiske begivenheder med til at tegne et billede af Danmark i

udlandet.

Et billede af Danmark, der sender afviste asylansøgere ud af landet i ly af

mørket. Et billede af Danmark, hvor mennesker bliver afhørt uden en

forsvarer. Et billede af Danmark, hvor vi lader afviste asylansøgere sidde

spærret inde i lejre uden adgang til et liv udenfor.

Men der er også et andet Danmark. Det mødte jeg dagen efter foran Brorsons

Kirken, hvor op mod 20.000 mennesker havde samlet sig i protest mod

behandling af de afviste irakere.

Jeg skulle tale foran kirken, før demonstrationen bevægede sig videre mod

Christiansborg. På vejen frem mod kirken gik jeg fra blik til blik. Alvorlige

øjne, tænkssomme blikke, afventende udsyn. Der var studerende og gamle

med stok. Unge med metallisk skinnende sort hår, par med cykler og folk på

vej hjem fra arbejde med de netop afhentede børn. Alle havde hørt om

nattens begivenheder og besluttet sig for at bruge et par timer af deres liv på

at deltage i en protest mod nattens begivenheder. Hver og en havde taget

stilling.

Da jeg stod på ladet af lastbilen foran alle de mange, mange mennesker, der

havde valgt at komme, fik jeg en klump i halsen. Det giver energi at se så

mange sige fra:

Sige fra overfor 8 år med en forfejlet asylpolitik. Sige fra overfor den benlås

Dansk Folkeparti har lagt Venstre og Konservative i. Sige fra over for et sort

årti, der har ændret Danmark.

Derfor glæder jeg mig til forandring: Selv om Helle og Villy har travlt med at male et billede af, at udlændingepolitikken ligger fast - og radikale absolut ingen indflydelse må få - så er vi allerede enige om mindst en ting: Der skal gøres op med måden, vi behandler asylansøgerne på. Ingen har fortjent at blive spærret inde i en nedlagt militærlejr. På ubestemt tid og få deres liv sat på stand-by.

Det vil vi gøre op med. Og det ved jeg, at en ny regering også vil gøre op med. Fremover skal asylansøgere have lov til at bo og arbejde udenfor centrene. Deres børn skal have adgang til en uddannelse på lige fod med danske børn og unge. Ingen skal sidde mere end 6 måneder i et asylcenter.

Og ingen skal sendes hjem med mindre det er forsvarligt. Det er et Danmark, som vi vil bygge og bygge på.

Økonomi

Finansministeren sveder. Meget. Vi kan følge hvordan servietten langsomt går i opløsning når den gang på gang stryges hen over panden. Så køb dog en ventilator! Men det vil måske være for stor en offentlig investering midt i regeringens privatiserede krisestyring hvor enhver med penge på bankbogen er uansvarlig og bør se at bruge dem? Alt imens finansministeren holder igen på både reformer og fornuftige investeringer. Knap 2 år inde i den værste økonomiske krise i mands minde er det tid til at

gøre status. Er vi rustede til fremtiden? Blev den historiske, fantastiske

højkonjunktur brugt fornuftigt?

Hvordan står det til?

Et statsoverskud på 60 mia er gået til et statsunderskud på 86 mia. Det er

blevet 146 mia værre på et år. Væksten er på minus 3 procent -

Væksten falder, velstanden falder, beskæftigelsen falder, arbejdsstyrken

falder, konkurrenceevnen falder, produktiviteten falder, eksporten falder,

andelen af unge, der får en ungdomsuddannelse falder og falder. Det er skidt.

Det eneste, der stiger er arbejdsløsheden og gælden. Det er lige så skidt.

Erhvervsklimaet nyder ikke godt af global opvarmning. Erhvervsklimaet bliver

køligere - konkurrenceevnen falder.

Samtidig tårner problemerne sig op foran os. Mange af de mennesker, der har

ydet deres bidrag til at opbygge det velfærdssamfund, som vi har nu, går på

en velfortjent pension. Det er læreren, der går fra 8.v. Det er

anæstesisygeplejersken, der overlader arbejdet på operationsstuen til færre

kolleger.

Regeringen har ikke overblik. Finansministeren har nu for tredje gang i træk

måtte justere sine forventninger ned: Det er blevet værre end forventet.

Samtidig er Danmark det eneste OECD-land, der ikke har indbygget

langsigtede vækstinitiativer i sine krisepakker. Men det kan strengt taget ikke

undre - for finansministeren har gang på gang pointeret, at han ikke vil have

en vækstpakke.

I stedet spørger finansministeren hvad oppositionen vil.

Lad mig fortælle, hvad Radikale Venstre vil -

Vi vil gennemføre en vækstpakke på 25 mia kr. over 2 år - 10 mia. kr. det første år. Vækstpakken indeholder målrettede investeringer i forskning, uddannelse og en forbedret klimaindsats. Det ruster Danmark til tiden efter krisen og skaber ca. 25.000 nye jobs. En sådan vækstpakke kræver finansiering. Radikale Venstre vil finansiere vækstpakken gennem reformer af efterløn, dagpenge og skat. Reformerne giver et større økonomisk råderum i fremtiden. Og det lukker det varige hul i den offentlige økonomi på mindst 10 mia. kr., som regeringen har skabt med sin reformløse økonomiske politik

Vismændene har sagt det gang på gang:

Vi har tre muligheder:

- 1) Vi kan skære i velfærden.
- 2) Vi kan sætte skatten op.
- 3) Vi kan gennemføre reformer, der sørger for den arbejdskraft, der er brug

for - lærere i skolerne, medarbejdere på hospitalerne, til virksomhederne. For os er det et klart valg: Vi vil hverken skære i velfærden - til børn, syge, ældre med behov for pleje - eller sætte skatten op. Derfor har vi valgt

reformvejen.

Kommunalvalg og tillidsreform

Tillid, respekt, ansvar. Ord, der karakteriserer en helt anden verden end

ordene kontrol, mistillid, centralisering.

Kontrol, mistillid, centralisering. Det har vi fået meget af. For meget af.

Kommunalreformen betød endnu flere regler og endnu mere kontrol baseret

på en grundlæggende mistillid til kommunerne og til de medarbejdere, der

giver velfærdssamfundet liv hver eneste dag. Jeg tror aldrig tidsspildet har været større hos lærere, socialrådgivere, pædagoger. Det kan ikke være rigtigt, at veluddannede medarbejdere med engagerede ledere skal bruge så meget tid på papirarbejde. Der er børn, mennesker, der er syge og ældre med behov for pleje, der har behov for dem! Pyt med kontrollen, hvis det virkede! Det gør det ikke! Der er ikke noget, der tyder på, at kontrol og papirarbejde giver medarbejdere større arbejdsglæde og engagement i borgerens vilkår. Tværtimod. Det skal der laves om på. Og radikale i kommunerne er allerede begyndt.

I Århus satte radikale det på dagsordenen ved budgetforliget 08. Den radikale rådmand Peter Thyssen kunne tilfreds konstatere, at "Det er faktisk en stille revolution, som Radikale Venstre har fået indført i Århus Kommune, som nu kan blive foregangskommunen for at vise medarbejdere mere tillid og afbureaukratisere papirvælden". Heller ikke i Århus Kommune er der et stort økonomisk råderum og netop derfor giver det ekstra god mening at frigøre medarbejderne og deres tid fra papir og kontrol. Også i Kolding og i Høje Tåstrup har radikale været i gang med at fjerne unødigt og hæmmende papir og kontrol.

Derfor er der brug for radikale i kommunalbestyrelser og regionsråd landet over!
I det radikale arbejde i kommunalbestyrelser og regionsråd får

velfærdssamfundet et ansigt. Det er her, der hårde prioriteringer skal foretages i hverdagen - her mødes borgerne og politikerne direkte i diskussionen om en skole skal nedlægges eller lægges sammen med en anden; om der skal være flere eller færre busafgange; om maden i børnehaven skal være lavet på stedet eller vacumpakket fra et centralkøkken. Vi står netop foran valgene til kommuner og regioner. Det er en stor opgave for os alle sammen at sikre så stor radikal repræsentation som muligt. Det er en stor glæde for mig at opleve styrken og engagementet i disse valg. Seneste har jeg været i Thisted, Herning, lige forbi Esbjerg og en tur på Fanø - hvor der nu også (igen efter mange års fravær!) er en radikal liste. Det giver styrke. Jeg beundrer og respekterer alt det arbejde, der bliver gjort og vil kæmpe sammen med jer for gode resultater landet over.

Vi kan hjælpe hinanden. Skolen er et af de mest oplagte eksempler på en radikal kernesag, der både illustrerer det afgørende lokale engagement, tillidsreform, vores tro på fremtiden og samspillet mellem radikale på alle niveauer.

Uanset hvornår man har gået i den skole, er den skabt af menneskene i den. Det er læreren i centrum. For mig var det fru Ladekjær og hr. Timmermann. Det jeg fik med fra den skole, vil jeg altid have med mig: Nysgerrighed, videbegær, bevidstheden om at den stærke hjælper den mindre stærke - og så lærte jeg at læse, skrive og regne ;-) Det er og bliver lærerens menneskelig engagement, faglighed og professionalisme, der er fundamentet

for Vores skole.

Vi vil investere i fremtiden og i vores skole. En milliard om året og et

engangsbeløb på 3,5 milliard til forbedringer af bygninger, materialer og

lokaler.

Vi vil først og fremmest slippe lærernes engagement og faglighed fri i skolen

igen. De obligatoriske test og planer skal være frivillige værktøjer til den

selvfølgelige evaluering af eleverne - så undervisningen kan planlægges efter

elevernes behov og ikke efter om der kommer en test op i næste måned eller

ej.

Vi foreslår, at moderniseringen af skolen fortsætter. Der er allerede mange

smukke, pædagogisk veludstyrede skoler. Men alle skal med. Skolen skal

være en moderne arbejdsplads - både for lærere og elever - og det betyder

moderne faglokaler, og en skole, der ude og inde lægger op til leg, læring og

bevægelse. Og så vil vi have elektroniske tavler i alle klasselokaler og bedre

IT-forhold, der gør, at teknologien for alvor hjælper i undervisningen.

Der er meget, der er særligt ved hver enkelt skole og hvert enkelt barn. Men

der er en ting, der gælder for alle: At skolen er den største og vigtigste

kulturinstitution i vores samfund. Derfor er det vigtigt, at det også bliver

vores skole.

Den grønne ambition

Grønt er ikke alene godt for øjnene. Det er godt for kloden, for sikkerheden

og for dansk erhvervsliv. Vi har en klar ambition om, at Danmark skal være uafhængig af energi produceret med kul, olie og gas i 2050. Det er en høj ambition, men det kan lade sig gøre.

At VKO forsømmer enhver lejlighed til for alvor at styrke energibesparelser og vedvarende energi er ingen nyhed. Det er skuffende, men det er ikke nyt. Til gengæld var det en reel nyhed, at S-SF med deres skatteudspil slækker på de grønne ambitioner. Det giver så grundlag for en debat. For en ny regering skal føre en mere ambitiøs klimapolitik end VKO's.

Radikale Venstre foreslår, at vi fastholder skattetrykket på fråds og forurening med reelle afgifter, som ikke langsomt udhules af et skattestop. Samtidig vil vi fordoble den grønne check. Den grønne check er målrettet mennesker med lave indkomster, uanset om de er på arbejdsmarkedet eller ej. For indtil vi finder på noget bedre, f.eks. progressiv CO-2 beskatning, skal mennesker med lave indkomster kompenseres for større - reelle - grønne afgifter.

Samtidig foreslår vi at indføre afgifter på at køre i bil, herunder trængelsesafgifter i og ved de store byer samt en betalingsring omkring København. Radikale Venstre foreslår at halvdelen af den indtægt bruges til at sænke registreringsafgiften på de mest energieffektive biler, og at den anden halvdel går til bedre og mere attraktiv kollektiv trafik.

Det er vigtigt, at virksomhederne er med. Radikale Venstre foreslår reelle energiafgifter for erhvervslivet. Og vi foreslår, at indtægten fra dem for langt

størstepartens vedkommende føres tilbage til klimainvesteringer i virksomhederne. Det giver mere energieffektive virksomheder - og det giver innovation til et verdensmarked for energiteknologi, der er på vej. Et godt hjemmemarked er basis for, at danske virksomheder kan gøre sig gældende på verdensmarkedet. Det gælder også landbruget. Danmark har et internationalt medansvar. Der er allerede nu mennesker, der rammes af den globale opvarmning. Familier i det sydlige Asien mister hus, hjem og jord til havet og til orkanen - de må flygte ind bag det næste dige. Fattige afrikanske landmænd ser forgæves efter regn, mens deres afgrøder visner og husdyr sygner hen. Vi foreslår, at indtægten fra salg af CO2-kvoter går til klimainsats i udviklingslande. Og ikke til skattelettelser i Danmark. Det kan blive til op mod 6 mia. Og det er der hårdt brug for.

Parlamentarik

Hvordan? Alle disse gode ideer, løsninger på fælles problemer - hvordan skal de blive til virkelighed? VKO vil ikke. De er trætte. Der skal et nyt flertal til. Der skal en ny regering til. Derfor arbejder vi sammen med de tre andre oppositionspartier for et nyt flertal. Hverken som røde eller blå, men for et nyt flertal. Vi har peget på Socialdemokratiets formand, Helle Thorning-Schmidt, som leder af forhandlingerne om et nyt regeringsgrundlag og kommende statsminister. Det ændres der ikke på. Vi har ambitionen om at forhandle et regeringsgrundlag, som vi kan stå inde

for. Vi skal have indflydelse på alle dele af regeringsgrundlaget, fordi vi har ambitionen om at tage fuldgyldig del i regeringsansvaret.

Vi stiller ikke ultimative krav, og vi accepterer ikke ultimative krav. Der er

brug for at finde løsninger, som kan samle 90 mandater og allerhelst flere. Det er givetvis ikke rene radikale løsninger, men heller ikke andres løsninger. Det er fælles løsninger.

Vi stiller ikke ultimative krav, og vi accepterer ikke ultimative krav. Det er

ikke os, der har problemet. Det er S-SF, der har lovet vælgerne noget, som

de ikke har mandaterne til at holde.

Der skal et nyt flertal til ellers får vi ikke en ny regering. Det er mindst 90.

Det er en fælles opgave for det nye flertal at finde løsninger, der kan samle

flere end det nye flertal. Der skal god regeringsførelse til - den sort/blå

blokpolitik skal ikke afløses af en rød.

VKO gør utrolig meget ud af spørgsmålet, om oppositionen nu er samlet. Det

afløder også opmærksomheder fra, at VKO ikke er samlet - det er bare DF,

der bestemmer. Når jeg ser på de fire partier i den reelle opposition - S, SF,

RV og EL - så er der meget, der samler, og noget der skiller. Det er der

næppe nogen, der er i tvivl om. Vores ambition er forhandling, at få

indflydelse på det hele - og tage det ansvar, der følger med.

Det betyder også, at Dansk Folkeparti får kamp til stregen, hvis de tror, at de

kan fortsætte i deres vante rolle med et nyt flertal af S-SF-DF. Dansk

Folkeparti skal vide, at står det til os, komme de ikke uden om Radikale

Venstre. De kommer heller ikke inden om, neden om eller oven om. En

stemme på Radikale Venstre er en stemme for at Dansk Folkeparti ikke får sammen indflydelse på en ny regering, som de har på VK.

Lad mig opsummere:

Vi arbejder for en ny kurs for Danmark. Vi arbejder for et nyt flertal. Vi har peget på Helle Thorning-Schmidt som forhandlingsleder og kommende statsminister. Vi har ambitionen om at forhandle et regeringsgrundlag, som vi kan stå inde for - fordi vi har indflydelse på det hele og dermed også kan tage ansvar. Og sørge for, at Dansk Folkeparti ikke fortsat sætter den kursen. Der er andre muligheder, ja. Men vores ambition er at være med, ikke at være uden for. Så må andre gøre deres regnebræt op. 90 mandater skal der under alle omstændigheder være.

Vi er at finde der, hvor indflydelsen er størst - og det er i regering, hvis det politiske grundlag er i orden.

Afslutning

Kære landsmøde, kære radikale -

Der er et stort arbejde foran os. Jeg tror, at vi har nederlagene bag os og sejrene foran. Jeg har lært meget, det har vi vel alle. En af de ting, som står lysende positivt foran mig er valgkampagnen til Europaparlamentet. Vi tabte mandatet, men vi vandt gode erfaringer med en kampagne, der var fokuseret, begejstret og som havde en klar profil. Den begejstring bærer vi videre.

Det tror jeg på. Det kæmper jeg for. Og det ved jeg, at I alle kæmper for. Det

er derfor, at I er her i dag. Det er derfor, I er der hver eneste dag for Radikale Venstre. Fordi vi ved, at sammen kan vi gøre en forskel. I landsbyrådet, i skolebestyrelsen, i kommunen, i regionen, i Danmark, i EU og i verden. En indsats, der skal bidrage til en verden i balance, så alle mennesker kan leve et liv i trykthed og værdighed. Derfor gør vi det. Derfor bliver vi ved. Det er opgaven vi fokuserer på.

Uanset politikken, så bliver den aldrig bedre eller mere levende, end vi mennesker, som repræsenterer den - uanset hvor vi er i organisationen. Derfor vil jeg gerne rette en varm tak til jer alle, der er med - kritiske, konstruktive, opmuntrende - og aktive på gader og stræder, i læserbrevsspalter og blogs, på facebook og twitter.

Også en stor tak til Radikal Ungdom. Altid provokerende, altid klar, altid med ideer til nye måder at formidle politikken på - kameler, kyllinger, et monster har I budt på. Jeg tror, at I ved det: Vi kan og vil ikke klare os uden jer!

Der er virkelig forskel på politik i dag. Den tillid, som Danmark er bygget på, undermineres hver dag endnu en smule af en krybende angst. Vi får hele tiden at vide, at vi skal være bange. Bange for fremmede. Bange for islamisme. Bange for hvad der kan ske i en moske. Bange for at få influenza. Bange for hunde. Bange for at blive oversvømmet, invaderet, udslettet - hvis der er kvindebadning i svømmehallen eller halalkød i kantinen.

Det er en ondskabsfuld strategi. Den, der giver angst, tager handlekraft fra

mennesker.

Vi står for det modsatte: Vi vil give handlekraft. Vi vil give muligheder til alle

mennesker - uanset deres udgangspunkt. Tillid, respekt, ansvar for en selv

og det fælles.

Vi står for en ansvarlig økonomi. Vi har valgt reformvejen: Økonomien, det

grønne og klimaet, skolen og asylpolitikken. Det er værdipolitik hele vejen

igennem. Og det hænger sammen som et grundlag for en ny kurs for

Danmark.

Tak for ordet. Godt landsmøde.

Kilde

Ukendt

Tags

Politisk tale, Radikale Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/margrethe-vestagers-tale-til-radikale-venstres-landsmoede-2009>